

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3950/2020
08.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славиша Станимировић, адвокат у ..., против туженог ЈКП Градско саобраћајно предузеће Београд, ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1426/19 од 06.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 08.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1426/19 од 06.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3089/17 од 29.11.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се поништи одлука туженог од 03.03.2016. године којом се тужиоцу умањује зарада за 5% за месец фебруар 2016. године; ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу исплати износ од 1.522,85 динара на име неосновано наплаћене дестимулације са законском затезном каматом од 10.03.2016. године до исплате; ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1426/19 од 06.06.2019. године одбијена је жалба тужиоца, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом

2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова тужбени захтев за поништај одлуке није основан јер је тужилац одбио да изврши радни задатак, иако је претходно био обавештен о распореду, па нема право ни на накнаду штете у виду изгубљене зараде. О тужиоцевом захтеву судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањима и правним основом због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Правноснажна пресуда достављена уз ревизију као доказ неуједначене судске праксе заснована је на другачијем чињеничном стању.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овој парници тужба ради поништаја одлуке о умањењу зараде и исплате поднета је 04.04.2016. године. Побијана другостепена пресуда донета је 06.06.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 1.522,85 динара што је очигледно испод цензуса прописаног чланом 403. ставом 3. ЗПП.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења противтужбе, ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић